

Nu jau apritējis gads, kopš zinām vārdu *pandēmija* un visu, kas ar to saistīts. Arī skolā. Tas ir bijis lielas mācīšanās laiks visiem. Un tas ir labi, jo esam daudz ko apguvuši, daudz kam pielāgojušies, daudz ko novērtējuši, kas, iespējams, iepriekš likās pats par sevi saprotams.

Pirms pavasara brīvlaika (jau otrā pandēmijas laikā) klases audzinātāji mudināja savus skolēnus caur fotoobjektīvu palūkoties, kāda tad izskatās attālinātā mācīšanās un dalījās gan savās, gan savu audzēkņu atziņās.

7.klases audzinātāja Ārija kopā ar saviem skolēniem domā tā: “Tas ir brīdis izvērtēt savas prasmes un saprast, ko ir vērts attīstīt, jo visu lietu būtība slēpjas plānošanā un vēlmē domāt radoši. Esam sapratuši, ka tikai paši esam sava laika noteicēji, esam kļuvuši pārliecinātāki par sevi un attālinātās mācības ir jāpieņem kā izaicinājums.”

Savukārt 12.klases skolotāja Anna teic, ka viņas lielie bērni grib uz skolu un ir pa īstam novērtējuši skolotāju darbu un ieguldījumu. Divpadsmitie pauž arī nožēlu, ka nevarēja izbaudīt vidusskolas gadus kopā ar klasesbiedriem un citiem skolēniem klātienē.

Arī skolotāja Alla, 11.klases audzinātāja, saka – visi vienpadsmitie no visas sirds grib uz skolu un ļoti skumst pēc klasesbiedriem, skolotājiem un mācībām klātienē. Bet mācības attālināti – tās joprojām ir apguves un pilnveidošanas procesā.

4.a klases audzinātāja Solvita stāsta: “Mūsu klases attālinātais mācību process - skolēnu, vecāku un skolotāju kopdarbs. Tas prasa daudz enerģijas, pacietības un radošuma. Mācāmies būt atvērti visam jaunajam, priecāties par sīkumiem, nostiprinām draudzību ar tehnoloģijām un ļoti gaidām tikšanos klātienē!”

Līga, 3.klases skolotāja, ir pārliecināta: “Attālinātā mācīšanās tas ir jauns izaicinājums, jauna pieredze skolēniem, skolotājiem un vecākiem. Attālinātajā mācību procesā uzlabojas digitālā prasme un izpratne, ka digitālās ierīces vairs nav spēllietni, bet neaizvietojam darba instruments.”

2.klases audzinātāja Silvija stāsta, ka bērni ļoti skumst pēc draugiem, ar kuriem kopā varētu ne jau tikai mācīties, bet spēlēties, sarunāties, smieties, blēņoties. Vecākiem grūti sadalīt laiku starp darbu, mācībām, atpūtu. Skolotāja pārdzīvo, ka krievvalodīgie bērni mājās nedzird un nerunā latviešu valodā.

6.b klases audzinātāja Ilze runā gan par labo, gan sliktu šajā laikā: “Ir ļoti skumji, jo gribas satikt visu klasi un skolotājus. Ir grūti tad, ja ir vairākas tiešsaistes pēc kārtas, tad neko nevar saplānot- viss jādara steigā! Tai pašā laikā ir labi tas, ka no rītiem var pagulēt, var nepucēties un visu dienu būt pidžamā, neviens neredz.”

Skolotāja Mārīte pauž bažas par to, ka 8.klases skolēnu vidū valda nogurums, vienaldzība, tukši solījumi, bet tai pašā laikā priecājas, ka bērni labprāt komunicē telefoniski un viņos jūtamas ilgas pēc satikšanās ar skolu.

Skolotāja Anita uzteic 1.klasi, kas apgūst digitālās un arī patstāvīgā darba prasmes, un atzīmē, ka liels atbalsts šīn laikā ir vecāki.

Savukārt 4.b klases audzinātāja Inna citē savus pozitīvi noskaņotos skolēnus: “Mācības attālināti patīk, jo skolotāji atsūta mazāk darbu un tos var ātrāk izdarīt.

Dažreiz jūtos kā skolotājs, kad pats varu izvēlēties, ko mācīties pirmo un ko pēdējo.”

Skolotāja Skaidrīte, runājot par savu 10.klasi, atzīst, ka skolēnus attālinātās mācības ir nogurdinājušas un viņiem gribas atgriezties iepriekšējā režīmā. Viņa padalās ar savas skolnieces Agnijas domām: “Attālinātās mācības, neapšaubāmi, ir izaicinājums. Tomēr jāsaprot, ka tās palīdz sargāt ne tikai savu, bet arī skolotāju, vecāku, vecmāmiņu un vectētiņu veselību. Galu galā, viss sliktais kādreiz beidzas. Agrāk vai vēlāk.

Turu galvu augšā un domāju pozitīvi! Galvenais, lai katrs būtu vesels, spētu ēst, gulēt, smaidīt. Mēs bieži nepievēršam uzmanību šiem procesiem un darbībām, bet, kad zaudējam iespēju tās izjust, saprotam, cik svarīgu lomu tās spēlē katra cilvēka dzīvē. Ir jānovērtē, kas katram no mums dots un to, cik liela vērtība esam viens otram.”

Ieklausīsimies Agnijas teiktajā! Galvu augšā! Pratīsim saskatīt ne tikai negatīvo, bet arī, pats galvenais, to labo, ko dod šis laiks. Gluži kā Imantam Ziedonim: “No vienas puses un no otras puses. Šausmīgi daudz taisnību. Nojukt var, ja nav savējās.”